

kunne afsættes i Marken igen med fuldstændig Sikkerhed — foreskrevet, at Landinspektøren skal indvarsle Ejerne af alle de til Parcellen grænsende Ejendomme til at overvære Udstykningsforretningen, og for saa vidt de ere enige om Grænsens Beliggenhed og ønske denne konstateret, skal han da foretage den fornødne Maaling til Bestemmelse af Skellet og udfærdige Konstateringsdokumenterne. Denne Adgang til Grænsekonstatering, som kræver, at Naboerne alle ere enige om Grænsens Beliggenhed, er kun bleven meget lidt benyttet — i de forløbne 7 Aar, hvor Loven af 11. Maj 1897 har virket, har der kun funden ca. 150 Grænsekonstateringer Sted, et ganske forsvindende Tal, naar henses til, at der aarlig approberes 9 à 10,000 Udstykninger —, og da Bestemmelsen tillige kræver, at Naboerne alle ønske en Konstatering foretagen, og i mange Tilfælde vil medføre store Besværligheder — man tænke blot paa det Tilfælde, hvor Parcellen ligger i et Villakvarter og grænser til 10 à 20 Villaejendomme, hvis Ejere paa den Tid, da Udstykningen finder Sted, maaske ikke bo paa Ejendommene —, foreslaas det, at Landinspektørens Forpligtelse til ved Udstykningsforretninger at indvarsle Ejerne af Naboejendommene indskrænkes til de Tilfælde, hvor Ejeren af den Ejendom, som udstykkes, ønsker en Konstatering foretagen.

For øvrigt er denne Paragraf uforandret.

Til § 8.

I Overensstemmelse med § 11 i Lov Nr. 103 af 15. Maj 1903 om Ejendomsskyld er her tilføjet en Bestemmelse om, at Parterne i Ansøgningen kunne fremsætte Ønske om, hvorledes det afgiftspligtige Beløb, hvorefter Ejendomsskyld til Staten er beregnet (Ejendommens Vurderingssum i Handel og Vandel eller den i Henhold til Ejendomsskyldlovens § 7 reducerede Vurderingssum), fordeles mellem de Parceller, hvori Ejendommen deles. Saafremt dette Ønske da ikke skønnes at være urimeligt — og i den Henseende vil Sogneraadet, som kender de lokale Forhold, i sin Erklæring paa Andragendet have Lejlighed til at udtale sig — vil dette Ønske blive lagt til Grund for Fordelingen, medens der i modsat Fald af Finansministeriet i Henhold til den foran citerede Lovbestemmelse kan forlanges Omvurdering af Parcellerne hver for sig.

Til § 11.

Denne Paragraf indeholder Bestemmelser om, hvorledes Attesterne over Hartkorn m. m. skulle affattes. Medens disse Attester tidligere kun indeholdt Oplysning om Ejendommens Hartkorn og Gammelskat, maa de nu foruden Oplysning om Hartkornet tillige indeholde Oplysning om Ejendommens i Anledning af Ejendomsskyld ansatte Vurderingssum, det afgiftspligtige Beløb, Ejendomsskyld og naar Tiendeafløsning har funden Sted tillige om den halvaarlige Ydelse til Forrentning og Afdrag af Tiendeafløsningslaanet. Af Hensyn til den kommunale Ejendomsskyld, der i Landkommunerne paalignes med hyppig fra Aar til Aar vekslende Promille, vil det være nødvendigt, at der samtidig med Udstykningen foregaar en Deling af Ejendommens Vurderingssum, eventuelt det afgiftspligtige Beløb; Oplysning herom maa derfor indeholdes i Hartkornsattesten. Disse Attester har Oppebørselsbetjenten hidtil i Henhold til § 5 i Forordningen af 25. Juni 1810 maattet meddele uden Betaling, men da Attestens Udfærdigelse herefter vil kræve et betydeligt større Arbejde end hidtil, idet de Oplysninger, som Attesten nu skal indeholde, skulle uddrages af tre forskellige Protokoller, synes Billighed at tale for, at der for saadanne Attester, naar de forlanges til Brug ved Udstykning, ydes et mindre Gebyr, der passende kan sættes til 25 Øre ligesom for Tiendeattester, og en Bestemmelse herom er derfor optagen i denne Paragraf. Naar Udskrifter af Matrikelen og Hartkornsattester i andre Tilfælde forlanges fra Oppebørselsbetjenten, er denne berettiget til herfor at forlange et Gebyr af 41 Øre (jfr. Rtkr. Cirk. af 7. Oktober 1843 og Indenrigsministeriets Skr. af 18. Juni 1863).

§ 14 i Loven af 11. Maj 1897, som angik Paaligning af særlig Gammelskat paa Fælleslodder, udgaar som Følge af, at Gammelskatten er bortfalden fra 1. Juli d. A.

Til § 14

(§ 15 i Loven af 11. Maj 1897).

Denne Paragraf er i alt væsentligt uforandret som i den ældre Lov, kun er der tilføjet en Bestemmelse om, at for Skyldsætning af Parceller, der erhverves i Henhold til Lov om Jordlodder for Landarbejdere af 22. April 1904, gælde de i denne Lovs § 5 indeholdte Regler, det vil sige, at Parcellens Skyldsætning, naar Par-